

Î N C H E I E R E

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Maria Ghervas

Judecătorii

Ion Druță, Dumitru Mardari

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către reprezentantul Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 2 din Chișinău în proces de insolabilitate, Elena Vornicescu,

în cauza civilă la cererea introductivă a Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 2 din Chișinău,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017, prin care a fost admisă cererea introductivă depusă de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” și a fost constatată insolabilitatea Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 2 din Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 09 ianuarie 2017, SA „Termoelectrica” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

În motivarea cererii introductive creditorul a indicat că, în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 6002 din 02 octombrie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” (succesor în drepturi al SA „Termocom” SA), în calitate de furnizor și ÎMGFL nr. 2 din Chișinău, în calitate de consumator, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar energia termică furnizată la obiectele aflate în administrarea operativă a acesteia.

Menționează că, în perioada valabilității contractului, obligațiile contractuale stabilite de către părți sunt în permanență neglijate de către debitorul-consumator al energiei termice, ÎMGFL nr. 2 și, anume, au fost încălcate prevederile pct. 4.2 al contractului, care statuează că, conturile de plată recepționate urmează a fi achitate de către consumator până la data de 30 a lunii următoare.

Susține că, drept confirmare a faptului că, debitorul este permanent în întârziere la plata consumului de energie termică servesc facturile fiscale primite la evidență și contrasemnate de către ÎMGFL nr. 2 din Chișinău și, anume, factura seria TC nr.0163426 din 28 februarie 2015, factura seria TC nr. 0166421 din 31 martie 2015, factura seria TC nr. 0169252 din 30 aprilie 2015, factura seria TC nr. 0170483 din 31 mai 2015, factura seria TC nr. 0171146 din 30 iunie 2015, factura seria TC nr.0171756 din 31 iulie 2015, factura seria TC nr. 0172315 din 31 august 2015, factura seria TC nr. 0172918 din 30 septembrie 2015, factura seria TC nr. 0172985

din 31 octombrie 2015, factura seria TC nr. 0176865 din 30 noiembrie 2015, factura seria TC nr. 0179883 din 31 decembrie 2015, factura seria TC nr. 0182952 din 31 ianuarie 2016, factura seria TC nr. 0186035 din 29 februarie 2016, factura seria TC nr. 0189115 din 31 martie 2016, factura seria TC nr. 0191734 din 30 aprilie 2016, factura seria AAA nr. 1785525 din 30 iunie 2016, factura seria AAA nr. 1786257 din 31 iulie 2016, factura seria AAA nr. 1787759 din 30 septembrie 2016, factura seria AAA nr. 1788197 din 31 octombrie 2016 și factura seria AAA nr. 1790782 din 30 noiembrie 2016.

Afirmă că, la situația din 06 ianuarie 2017, datoria ÎMGFL nr. 2 față de SA „Termoelectrica” constituie suma de 36909739,91 lei.

Relevă că, datoria acumulată este recunoscută de către ÎMGFL nr. 2 prin contrasemnarea tranzacției nr. 43/44TJ din 14 octombrie 2016, conform căreia ÎMGFL nr. 2 a recunoscut creanța și s-a obligat să o achite până la data de 31 decembrie 2016, însă această obligație nu a fost executată, iar până la moment datoria nu a fost achitată, fiind majorată din contul consumului curent neachitat pe perioada sezonului nou de încălzire 2016-2017.

Mai relevă că, prin acordul adițional nr. 2 din 17 octombrie 2012 la contractul de furnizare a energiei termice în apă caldă nr. 6002 din 02 octombrie 2006, SA „Termoelectrica” a acordat ÎMGFL nr. 2 mijloace financiare în scopul achitării taxei de stat necesare pentru acționarea în judecată a persoanelor fizice care au acumulat datorii pentru energia termică. Aceste mijloace financiare în mărime de 56549,07 lei nu au fost restituite în conformitate cu pct. 1 al acestui acord.

Invocă că, între SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 2 a fost încheiată o tranzacție de prevenire a litigiului nr. 35TJ din 16 august 2016, conform căreia ultima s-a obligat să achite datoria restantă la mijloacele financiare acordate în calitate de împrumut pentru achitarea taxelor de stat până la data de 01 octombrie 2016, însă această obligație nu a fost executată, iar până la moment datoria nu a fost achitată.

Menționează că, conform avizului Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 82 din 27 decembrie 2016, la data emiterii acestui aviz, ÎMGFL nr. 2 avea o restanță față de bugetul public național în mărime de 544,58 lei.

Susține că, neexecutarea de către debitor a obligațiilor sale de plată integral și la timp pentru serviciile de termoficare prestate afectează direct proporțional capacitatea financiară a SA „Termoelectrica”, care din cauza acestor creanțe neachitate nu-și poate executa obligațiile de plată față de furnizorul de gaze naturale SA „Moldovagaz”, având toate conturile bancare sechestrate, prin instituirea măsurilor de asigurare a executării în baza încheierilor executorului judecătoresc A.Chiosa nr. 005-04/13 din 13 noiembrie 2013, nr. 005-303/13 din 09 aprilie 2014 și nr. 005-303/13 din 14 decembrie 2014, ca urmare a înaintării spre executare a documentelor executorii, prin care s-a dispus încasarea silită a datoriilor pentru gazele naturale livrate.

Afirmă că, a expediat debitorului prin poștă notificarea nr. 79/6048 din 29 decembrie 2016, cu cerința de a achita în termen de 3 zile datoria integral, or, în caz contrar va fi nevoită de a înainta cerere introductivă de intentare a procesului de insolvență, însă până în prezent aceasta a fost lăsată fără răspuns.

Solicită admiterea cererii introductive spre examinare, constatarea insolvenței ÎMFGL nr. 2 din Chișinău și intentarea procesului de insolvență față de aceasta, aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței, inclusiv prin aplicarea sechestrului asupra patrimoniului și mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale debitorului și interzicerea debitorului să administreze bunurile și numirea lui Ion Popa în calitate de administrator al procesului de insolvență.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2017 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către SA „Termoelectrica” privind intentarea procesului de insolvență față de ÎMGFL nr. 2 din Chișinău și în vederea asigurării prompte a cauzei și pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolvență, au fost aplicate măsuri de asigurare, fiind numit Ion Popa în calitate de administrator provizoriu al ÎMGFL nr. 2 din Chișinău.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017 a fost admisă cererea introductivă depusă de către SA „Termoelectrica”, a fost constatată insolvența ÎMGFL nr. 2 din Chișinău și intentat procesul de insolvență față de ÎMGFL nr. 2 din Chișinău. A fost ridicat dreptul lui Anatolie Goncarencu de administrare a ÎMGFL nr. 2 din Chișinău și a fost propus debitorului să desemneze, în termen de 10 zile de la data hotărârii de intentare a procesului de insolvență, un reprezentant persoană fizică pentru a reprezenta interesele societății și ale asociaților și a participa la procedură din numele și contul debitorului. A fost desemnat în calitate de administrator al insolvenței debitorului ÎMGFL nr. 2 din Chișinău, Ion Popa. A fost obligat administratorul insolvenței ÎMGFL nr. 2 din Chișinău, Ion Popa să notifice creditorii ÎMGFL nr. 2 din Chișinău despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de cel mult 45 zile de la data intrării debitorului în procedura insolvenței, adică până la 21 aprilie 2017, să facă un apel special în adresa creditorilor garanți cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință, să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvență, nu mai târziu de data de 05 mai 2017, tabelul definitiv al creanțelor, proiectul bilanțului de lichidare, care să reflecte valoarea activelor sau actul de carență a acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile, precum și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvență, cu indicarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii. A fost stabilită ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare pe data de 16 mai 2017, ora 10.00.

La data de 22 martie 2017, în termenul prevăzut de lege, reprezentantul ÎMGFL nr. 2 din Chișinău în proces de insolvență, Elena Vornicescu a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvență, cerând admiterea acestuia și casarea integrală a hotărârii instanței de insolvență.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârea instanței de insolvență este neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Menționează că, SA „Termoelectrica” nu a anexat la cererea introductivă un careva document executoriu emis de instanța de judecată sau alt document echivalent lui. Astfel, este evident că, cererea introductivă a fost depusă cu încălcarea art. 20 din Legea insolvenței, încălcare care, conform art. 22 din Legea enunțată, constituie temei pentru restituirea cererii introductive fără examinarea ei.

Sușține că, conform art. 10 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Afirmă că, conform extrasului bancar din 27 ianuarie 2017, pe contul cu nr.2251808186/ MDL deschis pe numele debitorului la BC „Moldindconbank” SA, filiala „Dacia” Chișinău, debitorul nici o dată nu a efectuat plăți din contul său în contul creditorului pe contractul nr. 6002 din 02 octombrie 2006 în calitate de consumator al energiei termice, or, nici creditorul nu a prezentat probe, ce ar confirma că, debitorul a efectuat în trecut plăți.

Relevă că, extrasul bancar din 27 ianuarie 2017 pe contul cu nr. 2251808186/ MDL, deschis pe numele debitorului la BC „Moldindconbank” SA, filiala „Dacia” Chișinău, demonstrează că debitorul pe toată perioada invocată de creditor a efectuat plăți din contul său diferitor persoane juridice și în bugetul statului și la momentul depunerii referinței continua să le efectueze.

Invocă că, debitorul nu are restanțe la plata taxelor și impozitelor în bugetul de stat și al municipiului (soldul constituie 0,00 lei), ceea ce se confirmă prin extrasul din contul curent centralizat al contribuabilului ÎMGFL nr. 2 Chișinău, eliberat de organul fiscal 03 – Direcția administrare fiscală Botanica, ceea ce constituie un argument în plus că debitorul nu se află în incapacitate de plată.

Menționează că, conform art. 20 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței, în cererea introductivă a creditorului trebuie să se indice valoarea creanțelor creditorului și termenul executorii. Mărimea obligațiilor (creanțelor) trebuie să fie dovedită prin documente.

Sușține că, creditorul a anexat la cererea introductivă facturile fiscale și tranzacția de prevenire a litigiului nr. 43/44TJ din 14 octombrie 2016, însă reieșind din conținutul acestor documente, nici unul dintre acestea nu conține expres și incontestabil valoarea creanțelor și termenul executării obligațiilor.

Afirmă că, în cererea introductivă, creditorul a invocat creanțe în sumă de 36909 739,91 lei, cu termenul de executare la data de 06 ianuarie 2017, însă facturile fiscale nu conțin o mențiune incontestabilă despre recunoașterea sumei respective drept datorie la data executării ei.

Relevă că, în informația cu privire la volumele facturate și sumele achitate total pe perioada 01 februarie 2015-29 decembrie 2016, creditorul a impus spre plată suma de 45235879,83 lei. Totodată, conform aceluiași document, creditorul pretinde că debitorul a achitat pe perioada respectivă suma de 43898291,61 lei, invocând drept datorie suma de 36 909 739,91 lei.

Mai relevă că, sumele calculate drept obligații ale debitorului pe perioada emiterii facturilor nu corespunde cu suma obligațiilor scadente invocate. Mai mult ca atât, pe perioada 01 februarie 2015-29 decembrie 2016, debitorul a achitat de pe

contul său în contul creditorului conform contractului nr. 6002 din 02 octombrie 2006 în calitate de consumator al energiei termice 0 (zero) lei, ceea ce se confirmă prin extrasul bancar din 27 ianuarie 2017 pe contul cu nr. 2251808186/ MDL deschis pe numele debitorului la BC „Moldindconbank” SA, filiala „Dacia” Chișinău.

Invocă că, în aceste circumstanțe este evident că, suma invocată de creditor drept datorie nu reprezintă o datorie calculată și confirmată prin documente, acceptată de debitor, scadentă la data executării.

Consideră că, facturile fiscale anexate la cererea introductivă nu conțin date veridice și incontestabile despre valoarea creanțelor debitorului față de creditor.

Menționează că, debitorul nu este de acord cu faptul că, cantitatea de energie termică, facturată conform facturilor fiscale anexate la cererea introductivă, în valoare de 45235879,83 lei a fost consumată și acceptată spre plată de debitor conform contractului nr. 6002 din 02 octombrie 2006.

De asemenea, debitorul nu este de acord cu faptul că, valoarea datoriei invocate la începutul perioadei de facturare indicate în anexă la cerere, la data de 01 februarie 2015 și, anume, valoarea de 32987601,09 lei reprezintă o datorie a debitorului, deoarece aceasta nu se confirmă prin careva acte, acceptate de debitor și includerea acesteia în facturi nu este probată.

Susține că, reieșind din argumentele invocate de creditor în cererea introductivă, prin care acesta pretinde existența unei datorii și data scadenței acesteia, precum și din faptul că debitorul a constatat inexistența acesteia și a prezentat dovezi că nu există asemenea datorie, între creditor și debitor există un litigiu de drept comun. Astfel, acceptarea cererii introductive în condițiile în care există un litigiu nesoluționat în instanța de drept comun ar duce la încălcarea art. 5 din Legea insolvenței și implicit la încălcarea drepturilor și obligațiilor părților garantate de legislația Republicii Moldova și Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Afirmă că, al doilea temei de intentare a procedurii de insolvență stipulat la art. 10 alin. (3) din Legea insolvenței este temeiul special de intentare a unui proces de insolvență care constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său.

Relevă că, având în vedere că, actele invocate de creditor în cererea introductivă nu conțin în sine dovada existenței unei datorii incontestabile, respectiv acestea nu pot proba nici existența unei supraîndatorări a debitorului.

Consideră că, instanța de insolvență nu a examinat toate probele existente în ansamblu și nu le-a raportat la circumstanțele cauzei, iar aceste omisiuni au dus la soluționarea greșită a cauzei.

La data de 23 mai 2017, a parvenit o cerere din partea ÎMGFL nr. 2 din Chișinău în proces de insolvență, prin care s-a solicitat retragerea recursului, cererea fiind susținută de către reprezentantul ÎMGFL nr. 2 din Chișinău în proces de insolvență, Dionisie Rapcea, împuternicit prin procura din 05 iunie 2017, eliberată de către administratorul insolvenței, Ion Popa.

Prin referința depusă la data de 05 iunie 2017 SA „Termoelectrica” a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii instanței de insolvență.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrative lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a înceta procedura în recurs din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 443 CPC, până la pronunțarea deciziei, recurentul are dreptul să își retragă recursul printr-o cerere scrisă. Cererea de retragere a recursului se depune în instanța care a fost investită cu judecarea recursului. În cazul retragerii recursului, instanța competentă dispune, printr-o încheiere irevocabilă, încetarea procedurii în recurs.

La caz, se constată că până la pronunțarea deciziei, printr-o cerere scrisă, ÎMGFL nr. 2 din Chișinău în proces de insolabilitate a solicitat retragerea recursului, cererea fiind susținută de către reprezentantul ÎMGFL nr. 2 din Chișinău în proces de insolabilitate, Dionisie Rapcea, împuternicit prin procura din 05 iunie 2017, eliberată de către administratorul insolabilității, Ion Popa.

În aceste condiții, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă, în conformitate cu art. 212 alin. (4) CPC, efectele retragerii recursului și încetării procedurii de recurs stipulate în art. 266 alin.(2) CPC, anume că nu se mai admite o nouă adresare în judecată a aceluiași recurent cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, în conformitate cu art. 60 alin. (5) CPC, retragerea recursului de către recurentă nu contravine legii și nu încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, societății sau ale statului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a înceta procedura în recurs.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 443 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se încetează procedura în recurs în cauza civilă la cererea introductivă a Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.2 din Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

Mariana Pitic